

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/324/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214210324
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1214210324.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Erenovej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a JUDr. Romana Majerského v právnej veci žalobcov: X/ U. M., O.. XX. XX. XXXX, V. V. H.. Č.. XX, V., X/ L. M., O.. XX. XX. XXXX, V. V. H.. Č.. XX, V., obaja zastúpení advokátkou: Mgr. Alica Mendlová, Riečna ul. č. 2, Bratislava, proti žalovanému: Renovujeme interiéry s.r.o., Reca 290, IČO: 47 455 063, zastúpený: Právne centrum s. r. o., IČO: 36 698 873, Mýtna ul. č. 42, Bratislava, o zaplatenie istiny 3. 032, 43 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 15. júla 2016, č. k. 21C/80/2014 - 252, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a **vec v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1.

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom 350 eur s 5, 05 % úrokom z omeškania ročne počnúc právoplatnosťou rozsudku do zaplatenia, do 15-tich dní po právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 10 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 631, § 633 ods. 1, § 642 ods. 2, § 420 ods. 1, 3, § 442 ods. 1, 3, § 443 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu vyjadreným v zrušovacom uznesení (uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03. novembra 2015, č. k. 10Co/403/2015 - 197, ktorým v poradí rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie) a pri právnom posúdení žalovaného nároku vychádzal tak ako v pôvodnom rozsudku zo samotnej žaloby, tak aj z celého vykonaného dokazovania, z ktorých je nepochybné, že žalobcovia sa v tomto konaní domáhali zaplatenia finančnej sumy titulom náhrady škody, keď ani z odôvodnenia žaloby, najmä však z vykonaného dokazovania navrhnutého žalobcami v žiadnom smere nevyplývalo, že by si voči žalovanému uplatňovali nárok zo zodpovednosti za vady diela. Uviedol, že konanie je dôkazné a účelom sporového konania, zvlášť v čase účinnosti nového procesného predpisu Civilného sporového poriadku (zák. č. 160/2015 Z. z.) je posúdenie, či žalobca preukázal svoje tvrdenia navrhnutými dôkazmi, z dôvodu ktorého opätovne právne posúdil nárok žalobcov výlučne ako nárok na náhradu škody s tým, že posudzoval právny základ uplatneného nároku ako i jeho samotnú výšku, ktorý pozostával z troch čiastkových nárokov, prijatej zálohy vo výške 1. 700 eur, sumy za znalecký posudok vo výške 350 eur, a ceny materiálu, ktorý bol žalovaným pri realizovaní diela zničený vo výške 982, 43 eur, keď po podrobení všetky troch čiastkových nárokov testu existencie základných predpokladov pre vznik všeobecnej zodpovednosti za škodu (§ 420 Občianskeho zákonníka) dospel k záveru, že nároky na náhradu škody v sume 1. 700 eur a 982, 43 eur tieto kritéria nespĺňajú. Poukázal na skutočnosť, že z vykonaného dokazovania, a nakoniec aj z vyjadrenia samotného odvolacieho súdu je zrejmé, že suma 1. 700 eur bola žalovanému žalobcami zaplatená ako plnenie z uzavretej zmluvy o dielo a jej prijatím na základe existujúceho právneho titulu, nemohol žalobcom v žiadnom prípade spôsobiť škodu,

naopak, jej nezaplatením by žalobcovia porušili svoju zmluvnú povinnosť voči žalovanému. K nároku žalobcov v sume 982, 43 eur konštatoval, že ak došlo k zničeniu materiálu, ktorý žalovaný použil pri rekonštrukcii bytu žalobcov, boli to samotní žalobcovia, ktorý (správne ktorí, 1. pád množného čísla, pozn. odvolacieho súdu) tento materiál druhou celkovou rekonštrukciou zničili s tým, že nespochybnil, že dielo vykonané žalovaným malo vady, za ktoré zodpovedal, avšak tým, že žalobcovia nevyužili voči žalovanému zákonný postup týkajúci sa uplatnenia zodpovednosti za vady (napr. odstúpenie od zmluvy, žaloba vo veci uplatnenia nárokov zo zodpovednosti za vady a pod.), ale vykonali úplne novú celkovú rekonštrukciu, dostali sa so svojimi nárokmi vyplývajúcimi zo zodpovednosti za vady voči žalovanému do dôkaznej núdze. Uviedol, že nárok vo výške 350 eur posúdil ako dôvodný, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplýva, že v čase zhotovovania diela žalovaným existovali dôvodné pochybnosti o tom, že dielo nie je realizované riadne a bolo legitímnym právom žalobcov požiadať odborne spôsobilú osobu o posúdenie kvality vykonaných prác, a preto titulom náhrady škody priznal žalobcom sumu 350 eur za znalecký posudok č. 02/2014 Ing. Juraja Kozakoviča, znalca z odboru stavebníctvo, spolu s príslušenstvom - úrokom z omeškania, nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu a keďže žalobcovia nepreukázali, kedy žalovaného vyzvali na zaplatenie sumy 350 eur, určil začiatok plynutia omeškania počnúc dňom, kedy rozsudok nadobudne právoplatnosť s tým, že vychádzajúc z platnej úrokovej sadzby ECB, zaviazal žalovaného na zaplatenie ročného úroku z omeškania vo výške 5, 05 %, platnému ku dňu rozhodnutia dňa (15. 07. 2016). Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1, 2 CSP a vecne tým, že o náhrade trov rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku s tým, že žalobcovia mali vo veci úspech len čiastočný.

2.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a žalobcom 1/ a 2/ uložiť povinnosť zaplatiť mu náhradu trov konania (aj odvolacieho) a trov právneho zastúpenia v rozsahu 88 % spoločne a nerozdielne. Namietol, že súd prvej inštancie mal o trovách rozhodnúť podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že náhradu trov konania pomerne rozdelí podľa percentuálneho úspechu strany v konaní, nakoľko žalobca (žalobcovia 1/ a 2/, pozn. odvolacieho súdu) mal úspech do výšky 12 % a on ako žalovaný do výšky 88 %, takže jeho čistý úspech predstavuje 76 % (88 % - 12 %), z dôvodu ktorého mu mala byť priznaná náhrada trov konania v tomto rozsahu. Poukázal na dôvodovú správu Civilného sporového poriadku k ust. § 255 CSP, z ktorej vyplýva, že zásada úspechu v spore je esenciálnym kritériom priznania náhrady trov konania a na určenie úspešnej strany sa nemôžu použiť ustanovenia o možnosti využitia voľnej úvahy súdu, keď úspešnosť strany v spore vyplýva z výroku vo veci samej, v prejednávanej veci z prvého a druhého napadnutého rozsudku.

3.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol, podali aj žalobcovia 1/ a 2/ v zákonnej lehote odvolanie a navrhli rozsudok v napadnutej časti zmeniť a ich žalobe vyhovieť a priznať im náhradu trov celého konania. Vytkli súdu prvej inštancie, že v konaní dostatočne preukázali mailovou komunikáciou, že žalovaného opakovane vyzývali na odstránenie väd diela a nakoľko sa vecou dostatočne nezaoberal, dospel k nesprávnemu právnemu záveru, keďže vady žalovanému vytýkali a mal dostatok času ich odstrániť, avšak ich neodstránil. Poukázali na skutočnosť, že žalovaný im v maily zo dňa 08. 01. 2015 oznámil, že skončil a ďalej pracovať nebude z čoho vyplýva, že ich zmluvný vzťah považoval za ukončený a dielo za vykonané a dokončené, z dôvodu ktorého už od zmluvy o dielo odstúpiť nemohli, keďže v zmysle § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka je možné od zmluvy o dielo odstúpiť až do zhotovenia diela. Namietli, že v konaní dostatočne preukázali, že suma 982, 43 eur predstavuje sumu za nový materiál, ktorý boli nútení kúpiť na dokončenie diela, ktorý žalovaný pri pokuse o zhotovenie diela zničil a k ich nároku na zaplatenie istiny 1. 700 eur uviedli, že predstavoval zálohu na práce a zhotovenie diela, ktoré ako vyplynulo zo znaleckého posudku bolo nepoužiteľné, nakoľko vykazovalo vady, ktoré nebolo možné opraviť ani dokončiť, ale bolo nutné dielo urobiť odznova a aj nekvalitné práce žalovaného odstrániť, čo ich stálo ďalšie výdavky. Poukázali na znalecký posudok Ing. Juraja Kozakoviča, ktorý v posudku č. 02/14 skonštatoval, že uvedené dielo má zásadné vady a neboli dodržané normy STN pri obkladoch, a zároveň zistil ich nevyhovujúce vlastnosti, keď žalovaný nedodrжал

škárorezy a ich kvalitu, nevyhovovala rovinnosť plôch, plastová kúpeľňová vaňa nebola podmurovaná, čím došlo k jej zničeniu, záchodová misa bola osadená nevyhovujúco, boli nesprávne vyhotovené rozvody na odvod splaškovej vody, neprístupne bol zamurovaný plynovod, bez chrániča a nebola vykonaná omietka, nesprávne rozvody k vaňovej batérii, nebola možnosť regulovania teplej a studenej vody, elektrikárske práce boli urobené nesprávne, tieto však znalec hodnotiť nemohol. Poukázali na skutočnosť, že boli nútení vykonať prerábku zadaním inej firme, ktoré musela najskôr odstrániť práce žalovaného a až následne prerábku vykonať, avšak väčšina materiálu bola zničená, a preto museli kúpiť nový za sumu 982, 43 eur. Nesúhlasili so záverom súdu prvej inštancie, že zo žaloby nevyplýva uplatnenie ich nárokov z väd, keď z celého prvoinštančného konania, ako aj zo skutkového stavu je zrejmé, že ich nárok je kombinovaný z časti škodovým nárokom a z časti nárokom vyplývajúcim z väd s tým, že právna kvalifikácia bola počas celého konania iba vecou súdu.

4.

Žalobcovia 1/ a 2/ vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedli, že sa s jeho tvrdeniami nestotožňujú s tým, že vzhľadom na osobité okolnosti prípadu považujú za správne, že súd prvej inštancie žalovanému náhradu trov nepriznal a poukázali na ust. § 257 CSP. Namietli, že žalovaný v konaní podával písomné vyjadrenia k priebehu pojednávania napriek tomu, že ho súd na písomné vyjadrenia nevyzýval, čo považujú za účelové zvyšovanie trov konania, na čo bol zo strany súdu v konaní prvej inštancie aj upozornený s tým, že ani správanie žalovaného počas konania sa nedá pomenovať ako hospodárne. Uviedli, že žalovaným vyčíslené trovy konania v jeho odvolaní sú neprimerané voči uplatňovanej pohľadávke, nakoľko tvoria 50 % pohľadávky s tým, že takéto vysoké súdne trovy ich nespravodlivo zaťažujú a sú v zrejmom nepomere k pohľadávke, a to i z dôvodov hodných osobitného zreteľa, spočívajúcich v správaní odporcu (od 01. 07. 2016 žalovaného, pozn. odvolacieho súdu) v konaní samom, ktorý predlžoval konanie zavádzaním a neuviedol všetky skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, nezvolil si právneho zástupcu, napriek upozorneniu súdu a produkoval zbytočné a účelové písomné vyjadrenia. Namietli, že výška náhrady trov uvedenej žalovaným predstavuje 50 % pohľadávky, čo je hrubý rozpor s dobrými mravmi, i s okolnosťami tohto prípadu po zvážení dôvodov, prečo k takejto situácii vôbec došlo a kto zavinil vznik konania a aká bola kvalita diela. Uviedli, že v konaní boli taktiež sčasti úspešní, čo dokazuje, že nešlo o zrejme bezúspešné bránenie práva, keďže ich nárok bol súdom prvej inštancie aspoň sčasti uznaný za opodstatnený. Poukázali na skutočnosť, že žalovaný neuviedol jednotnú argumentačnú obranu a niekoľkokrát bol prvoinštančným súdom vyzývaný na doloženie podkladov, ktoré však nepredložil a predlžoval konanie argumentmi, ktoré následne nevedel preukázať a za tým účelom bolo odročované pojednávanie. Uviedli, že súd by mal prihliadať na špecifické okolnosti prípadu, na správanie účastníkov a na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania (doslovná citácia pozn. odvolacieho súdu).

5.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcov 1/ a 2/ uviedol, že sa s ich argumentáciou uvedenou v odvolaní vo veci samej nestotožňuje a v celom rozsahu ju namieta, nakoľko jeho stanovisko vo vzťahu k uplatnenému domnelému nároku žalobcov 1/ a 2/ bolo nemenné počas celého priebehu súdneho konania. Uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti žalobcami 1/ a 2/ vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, najmä pokiaľ ide o stotožnenie sa s právnym názorom Krajského súdu Bratislava č. k. 10Co/403/2015 - 197, keď súd prvej inštancie správne posúdil žalobcami uplatnené nároky a správne vyhodnotil vykonané a doplnené dokazovanie, keď dospel k záveru, že žalobcovia si v tomto súdnom konaní uplatňovali nárok titulom náhrady škody. K nároku na zaplatenie sumy 1. 700 eur uviedol, že cena diela bola dohodnutá v sume 2. 400 eur, pričom žalobcovia mu zaplatili za vykonanie diela spolu sumu 1. 700 eur s tým, že po ukončení prác zostalo dielo nedokončené, pričom obsahovalo nedorobky, na ktoré ich opakovane upozornil a vyjadroval potrebu ich dokončenia, avšak po opakovaných neúspešných pokusoch o dokončenie diela, považoval práce za ukončené. Uviedol, že z vyjadrení žalobcov v priebehu konania vyplýva, že mali za to, že odstúpil od zmluvy o dielo, i keď nikdy nevykonal úkon smerujúci k odstúpeniu od zmluvy, nakoľko jeho oznámenie, že záväzok považuje za ukončený a že ďalšie práce už vykonávať nebude, nie je prejavom odstúpenia od zmluvy, ale naopak z jeho strany išlo o prejav, ktorým bolo oznámené splnenie záväzku (solutio) a keďže si bol vedomý, že dielo má nedorobky, rozhodol sa poskytnúť žalobcom zľavu z ceny vo výške 29, 17 %, o čom ich riadne informoval e-mailom zo dňa 07. 03. 2014. Poukázal na skutočnosť, že v priebehu konania nebolo preukázané, aká škoda mala vzniknúť tým, že žalobcovia plnili svoj záväzok zo zmluvy a uhradili

mu sumu v hodnote 1. 700 eur s tým, že prijatím tejto sumy neporušil svoju povinnosť ustanovenú zákonom alebo zmluvou, keď plnenie zo zmluvy nemožno stotožniť so vznikom škody. Namietol, že žalobcovia nepredložili v konaní žiadny dôkaz, na základe ktorého by súd dospel k inému názoru než, aký je vyjadrený v odôvodnení napadnutého rozsudku s tým, že pokiaľ vady a nedorobky presahovali poskytnutú zľavu z ceny, mali si žalobcovia uplatniť nároky vady diela. K argumentácii žalobcov, že nemohli odstúpiť od zmluvy z dôvodu, že sa skôr vyjadril, že považuje práce za dokončené a že došlo k splneniu zmluvy uviedol, že ide o tendenčné tvrdenie pre účely podaného odvolania, nakoľko žalobcovia nikdy nevyjadrili vôľu od zmluvy odstúpiť s tým, že ani po ukončení prác si neuplatnili riadnym spôsobom nárok z vadného plnenia, ale vyhotovili novú rekonštrukciu so zmenenými technickými a estetickými prvkami, ktorá však zabránila tomu, aby žalobcovia dokázali objektívne preukázať existenciu vadnosti diela nad rozsah poskytnutej zľavy, čím sa dostali do dôkaznej núdze. Stotožnil sa s právnym názorom súdu prvej inštancie, ktorý žalobcom nepriznal nárok na náhradu škody v sume 982, 43 eur, ktorý odvíjali od skutočnosti, že zničil materiál tým, že ho použil pri zhotovovaní diela s tým, že nakoľko odstraňovanie materiálu vykonávali žalobcovia, objektívne materiál zničiť nemohol. Uviedol, že súd prvej inštancie správne vyjadril, že nespochybňuje, že dielo obsahovalo vady, avšak tým, že žalobcovia nevyužili voči nemu zákonný postup týkajúci sa uplatňovania zodpovednosti za vady, ale vykonali úplne novú rekonštrukciu, dostali sa so svojim nárokom zo zodpovednosti za vady do dôkaznej núdze. Poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy navrhované žalobcami s tým, že v konaní už nenavrhl vykonať žiadne ďalšie dokazovanie, a preto je ich tvrdenie, že sa prvoinštančný súd dostatočne vecou nezaoberal, účelové.

6.

Žalobcovia 1/ a 2/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného k ich odvolaniu uviedli, že jeho tvrdenia sú účelové v snahe vyhnúť sa plneniu. Opätovne uviedli, že žalovaný im v maily zo dňa 08. 01. 2015 oznámil, že skončil a nebude pracovať ďalej, čiže je zrejmé, že považoval daný zmluvný vzťah za ukončený a dielo za vykonané a odmietol ďalej akokoľvek pracovať a dielo dokončiť, z dôvodu ktorého už nemohli od zmluvy o dielo odstúpiť, nakoľko odstúpiť môže objednávatel' od zmluvy o dielo v zmysle § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka až do zhotovenia diela. Obsah vyjadrenia žalobcov 1/ a 2/ je identický s ich odvolaním, a preto považuje odvolací súd za nadbytočné ho opakovať.

7.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379 a § 378 ods. 1 CSP (v znení účinnom od 01. 07. 2016 Civilný sporový poriadok), túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že nakoľko je i v poradí druhý rozsudok súdu prvej inštancie arbitrárny a nepreskúmateľný, svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil obom stranám, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok v žiadnom prípade v odvolacom konaní napraviť nie je možné.

8.

Podľa § 470 ods. 1 CSP (zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok, účinný od 01. 07. 2016), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9.

Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

10.

V posudzovanej veci ide o v poradí druhý rozsudok súdu prvej inštancie, keď rozsudok zo dňa 15. mája 2015, č. k. 21C/80/2014 - 181, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne 3. 032, 43 eur s 8, 25 % úrokom z omeškania ročne od 03. 03. 2014 do zaplatenia, náhradu

trov konania 181, 50 eur a trov právneho zastúpenia 1. 138, 77 eur, zrušil Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 03. novembra 2015, č. k. 10Co/403/2015 - 197 z dôvodu, že súd prvej inštancie síce na vec aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval a zároveň dospel k nesprávnym skutkovým záverom, z ktorých vyvodil aj nesprávne právne závery, a nakoľko v ňom absentovalo posúdenie a náležité zhodnotenie zisteného skutkového stavu veci, podľa zákonných ustanovení, ktoré súd prvej inštancie použil, posúdil odvolací súd tento rozsudok aj zároveň za nepreskúmateľný.

11.

Zrušením pôvodného rozhodnutia sa vec vracia do stavu, aký tu bol pred vydaním rozhodnutia súdu prvej inštancie, a preto je súd povinný sa v ďalšom konaní nielen riadiť intenciami zrušujúceho uznesenia, ale je zároveň povinný naďalej postupovať podľa procesných predpisov. V konaní odstraňuje vytýkané nedostatky ale aj také, ktoré vytýkané neboli a ktoré v procesnom postupe zistí a po splnení dôkaznej povinnosti a vyhodnotení dokazovania, rozhodne znovu.

12.

Súd prvej inštancie sa citovaným výkladom ust. § 226 OSP (Občiansky súdny poriadok účinný do 30. 06. 2016) a zároveň § 391 ods. 2 CSP (Civilný sporový poriadok účinný od 01. 07. 2016, t. j. v čase rozhodovania súdu prvej inštancie napadnutým rozsudkom) neriadil, nakoľko síce úplne zbytočne je v jeho rozhodnutí skopírovaný v doslovnom znení v poradí prvý rozsudok (zo dňa 15. mája 2015, č. k. 21C/80/2014 - 181), ktorý bol však uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03. novembra 2015, č. k. 10Co/403/2015 - 197 zrušený, avšak pokiaľ dospel k záveru, že nárok žalobcov 1/ a 2/ je výlučne nárokom na náhradu škody, bolo jeho povinnosťou presvedčivo odôvodniť aj záver, že si žalobcovia v konaní nárok zo zodpovednosti za vady neuplatnili.

13.

Pozornosti súdu prvej inštancie zrejme uniklo, že odvolací súd vo svojom rozhodnutí, ktorým jeho v poradí prvý rozsudok zrušil zrozumiteľne uviedol, že právnou kvalifikáciou nároku, ktorý si v konaní strana sporu uplatnila nie je viazaný, avšak práve jeho povinnosťou je vždy uviesť, ktorú konkrétnu právnú normu na zistený skutkový stav aplikoval a uviesť skutkové zistenia, z ktorých vyvodil právne závery, avšak súd prvej inštancie, napriek tomu, že je názorom súdu vyššej inštancie viazaný, dospel k záveru, ktorý vzhľadom na jeho nepreskúmateľnosť nie je možné odvolaciemu prieskumu podrobiť, že z obsahu žaloby a vykonaného dokazovania navrhnutého žalobcami 1/ a 2/ nevyplýva, že si svoj nárok uplatnili zo zodpovednosti za vady diela.

14.

Občianske súdne konanie, ako aj Civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd), z ktorej vyplýva, že strana sporu nie je povinná uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Povinnosťou strany (do 30. 06. 2016 účastníka konania) je ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené. Ak totiž strana (účastník) uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ňou tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný jej právnym názorom, nakoľko je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú.

15.

Ak teda súd rozhoduje o peňažnom plnení, ktoré vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré umožňujú posúdiť nárok po právnej stránke aj podľa iných noriem, ako je žalobcom navrhované, resp. výsledky vykonaného dokazovania umožňujú podriaďiť uplatnený nárok pod iné hmotnoprávne ustanovenie, než akého sa žalobca dovoľáva, je povinnosťou súdu uplatnený nárok takto posúdiť bez ohľadu na to, či v žalobe právny dôvod požadovaného plnenia je alebo nie je uvedený, alebo je uvedený

nesprávne. Nemožno preto uprieť súdu, aby v spojení so skutkovými zisteniami urobil sám odlišné, právu zodpovedajúce hodnotenie žalobou uplatneného plnenia.

16.

Z uvedeného výkladu preto vyplýva, že pokiaľ žalobcovia 1/ a 2/ svoj nárok na zaplatenie istiny 3. 032, 43 eur s príslušenstvom uplatnili titulom náhrady škody, ktorá im vznikla tým, že žalovaný, s ktorým uzavreli zmluvu o dielo, vyhotovil dielo so zásadnými vadami, keď nedodrжал normy STN, keď škoda spočíva v prijatých zálohových platbách žalovaným za práce, ktoré nevykonal v určenej kvalite v sume 1. 700 eur, v cene za zaplatený znalecký posudok vo výške 350 eur a v cene zakúpeného nového materiálu, ktorý bol žalovaným zničený pri realizovaní diela v sume 982, 43 eur, bolo povinnosťou súdu prvej inštancie po zrušení jeho v poradí prvého rozsudku v posudzovanej veci presvedčivo posúdiť, či skutkové tvrdenia v žalobe o peňažné plnenie umožňujú alebo neumožňujú posúdiť nárok, resp. jeho jednotlivé zložky po právnej stránke aj podľa právnych noriem o zodpovednosti za vady, keď odvolací súd v uznesení, ktorým bol prvý rozsudok v tejto právnej veci zrušený, dal prvoinštančnému súdu do pozornosti, že suma 982, 43, ktorú si žalobcovia 1/ a 2/ uplatnili za kúpu nového materiálu, t. j. nákladov vynaložených na odstránenie samotných väd iným subjektom, je nesporne nárokom zo zodpovednosti za vady.

17.

Odvolací súd považuje za nevyhnutné uviesť, že tvrdenie súdu prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktorým odôvodnil zamietnutie žaloby v časti nároku uplatneného v sume 1. 700 eur poskytnutej žalobcami žalovanému titulom zálohy na zhotovenie diela argumentujúc tým, že „aj z vyjadrenia odvolacieho súdu je zrejmé, že táto suma bola žalovanému žalobcami zaplatená ako plnenie z uzavretej zmluvy o dielo, a preto jej prijatím na základe existujúceho právneho titulu nemohol žalobcom v žiadnom prípade spôsobiť škodu, naopak, jej nezaplatením by žalobcovia porušili svoju zmluvnú povinnosť voči žalovanému“, je výsledkom fabulácie prvoinštančného súdu, nakoľko odvolací súd v súvislosti s týmto nárokom iba uviedol, že nakoľko jeho priznanie žalobcom súd prvej inštancie neodôvodnil podľa zákonných ustanovení, ktoré na danú právnu vec aplikoval, (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka, § 631, § 633 ods. 1, § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka), z odôvodnenia jeho v poradí prvého rozsudku nebolo možné zistiť, akého protiprávneho konania sa žalovaný dopustil prijatím zálohy v dohodnutej výške, keďže dospel k záveru, že ide o nárok uplatnený titulom náhrady škody.

18.

Súd prvej inštancie, ktorý v odôvodnení napadnutého rozhodnutia na jednej strane uviedol, že nárok žalobcov posúdil výlučne ako nárok na náhradu škody, na strane druhej však v rozpore so zásadami formálnej logiky pri posudzovaní nároku žalobcov na zaplatenie sumy 1. 700 eur, ktorú žalovanému zaplatili uviedol, že k jej úhrade došlo titulom zálohy na zhotovenie diela ako plnenia z uzavretej zmluvy o dielo, a preto jej prijatím žalovaným na základe existujúceho právneho titulu nemohol žalobcom škodu spôsobiť, nakoľko jej nezaplatením by porušili svoju zmluvnú povinnosť voči žalovanému, je nutné považovať za zmätočný záver, ktorý nie je možné odvolaciemu prieskumu ani podrobiť, nakoľko pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok na zaplatenie istiny 1. 700 eur je uplatnený titulom náhrady škody, ktorá mala vzniknúť zrejme zo zmluvného vzťahu medzi stranami sporu uzavretou zmluvou o dielo, tak bolo jeho povinnosťou sa argumentačne vysporiadať s ich tvrdením, že danú sumu poskytli žalovanému ako odplatu za predmet zmluvy (rekonštrukcia bytu), nakoľko splatnosť ceny diela nastáva až po vykonaní diela, keď skončením diela sa rozumie odovzdanie bezvadného diela, avšak ako vyplýva z obsahu spisu žalobcovia tvrdili, že u žalovaného opakovane vady diela reklamovali (viď ich vzájomná mailová komunikácia, ktorá sa v spise nachádza) a napokon s tvrdením žalovaného, že dielo ani nedokončil (viď č. I. 27 spisu).

19.

Z ust. § 633 Občianskeho zákonníka vyplývajú povinnosti zhotoviteľa diela, predovšetkým jeho povinnosť vykonať dielo riadne a včas (podľa zmluvy, vôle strán alebo podľa účelu diela), keď dielo vykonať riadne znamená, že zhotoviteľ musí postupovať odborným spôsobom, aby výsledok diela zodpovedal tomuto postupu, musí byť teda vykonané starostlivo a odborne s tým, že prevzatie diela obsahuje povinnosť zhotoviteľa hotovú vec odovzdať a zároveň povinnosť objednávateľa dielo prevziať,

nakoľko vzájomný vzťah týchto povinností je dôležitý pre posúdenie otázky, kedy nastávajú právne účinky splnenia záväzku podľa § 559 Občianskeho zákonníka, nakoľko ak má vec pri odovzdávaní vady, objednávateľ môže takéto plnenie odmietnuť prevziať.

20.

Z ust. § 645 Občianskeho zákonníka vyplýva, že popri zodpovednosti za vady môže objednávateľ uplatniť aj právo na náhradu škody, podľa všeobecných ustanovení zodpovednosti za škodu (§ 420 Občianskeho zákonníka), ale aj podľa osobitných ustanovení o náhrade škody v súvislosti s poskytovaním odplatného plnenia (§ 420a až § 421a Občianskeho zákonníka), pričom v rámci náhrady škody nemožno uplatňovať nárok na plnenie, ktoré bolo obsahom práv zo zodpovednosti za vady, ktoré už vznikli, nakoľko podmienky uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady a práva na náhradu škody sú rozdielne.

21.

Odvolací súd z dôvodu, že súd prvej inštancie opätovne vecne správne právne neposúdil jednotlivé nároky uplatnené žalobcami v konaní a dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že ide výlučne o nároky uplatnené titulom náhrady škody napadnutý rozsudok zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec mu vrátil podľa § 391 ods. 1 CSP na ďalšie konanie, v ktorom bude povinnosťou súdu prvej inštancie kvalifikovaným spôsobom o nároku žalobcov 1/ a 2/ v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu rozhodnúť, riadne zistiť skutkový stav veci (§ 132 ods. 1, § 185 ods. 1, 2, 3 CSP), vykonané dôkazy vyhodnotiť v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, rozhodnúť v súlade s ust. § 215 ods. 1, 2 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodiť záver, ktorý je nutné správne a dostatočne odôvodniť v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z ust. § 220 ods. 2 CSP.

22.

O náhrade trov konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

23.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 422 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).